中国科学技术大学本科毕业论文

中国科学技术大学学位论 文模板

作者	姓名:	张三
学	号:	23000xxxxx
专	业:	某个专业
导师	姓名:	李四 教授
完成	时间.	2024年5月1日

摘要

本文介绍了 pkuthss-typst 文档模板所提供的功能. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur

adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat

voluptatem. Ut enim aeque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna

accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod

idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri

amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos

irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime

placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus

autem quibusdam et.

关键词: Typst; 模板

Abstract

This document introduces the features of the pkuthss-typst template.

Key Words: Typst; Template

目录

第一章 基本功能	2
1.1 标题	2
1.1.1 三级标题	2
1.2 粗体与斜体	3
1.3 脚注	3
1.4 图片	3
1.5 表格	4
1.6 公式	5
1.7 代码块	6
1.8 参考文献	7
第二章 理论	9
2.1 理论一	9
2.2 理论二	9
第三章 展望	12
附录 A 关于 Typst	13
A.1 在附录中插入图片和公式等	13
A.2 Typst 的开发者	14
附录 B 关于 PKUTHSS	17
参考文献	20
致谢	21
->	

第一章 基本功能

1.1 标题

Typst 中的标题使用 = 表示,其后跟着标题的内容。= 的数量对应于标题的级别。 除了这一简略方式,也可以通过 heading 函数自定义标题的更多属性。具体可以参考 文档中的有关内容。

下面是一个示例:

代码	渲染结果
<pre>#heading(level: 2, numbering: none,</pre>	
outlined: false, "二级标题")	— /n I= BT
<pre>#heading(level: 3, numbering: none,</pre>	二级标题
outlined: false, "三级标题")	
<pre>#heading(level: 4, numbering: none,</pre>	
outlined: false, "四级标题")	 三级标题
<pre>#heading(level: 5, numbering: none,</pre>	
outlined: false, "五级标题")	
	   四级标题
	四 5久 1小 走返
	   五级标题
	工与人们小定型

需要注意的是,这里的样式经过了本模板的一些定制,并非 Typst 的默认样式。

1.1.1 三级标题

1.1.1.1 四级标题

本模板目录的默认最大深度为 3,即只有前三级标题会出现在目录中。如果需要更深的目录,可以更改 outlinedepth 设置。

1.2 粗体与斜体

与 Markdown 类似,在 Typst 中,使用 *...* 表示粗体,使用 _..._ 表示斜体。下面是一个示例:

代码	渲染结果	
bold and _italic_ are very simple.	bold and <i>italic</i> are very simple.	

由于绝大部分中文字体只有单一字形,这里遵循 PKUTHSS 的惯例,使用**黑体**表示粗体,楷体表示斜体。但需要注意的是,由于语法解析的问题,*...*和_..._的前后可能需要空格分隔,而这有时会导致不必要的空白。如果不希望出现这一空白,可以直接采用 #strong 或 #emph。

代码	渲染结果
对于中文情形,*使用*加粗*会导致额外的空白,	对于中文情形,使用*加粗会导致额外的
#strong[使用 \#strong 加粗]则不会。	空白, 使用 #strong 加粗 则不会。

1.3 脚注

从 v0.4 版本开始, Typst 原生支持了脚注功能。本模板中, 默认每一章节的脚注编号从 1 开始。

代码	渲染结果	
Typst 支持添加脚注#footnote[这是一个脚注。]。	Typst 支持添加脚注¹。	

1.4 图片

在 Typst 中插入图片的默认方式是 image 函数。如果需要给图片增加标题,或者在文章中引用图片,则需要将其放置在 figure 中,就像下面这样:

115 T = 1	) 수 있는 / L - II
1 (14)	但朱知木
1 41. 4	

¹这是一个脚注。

```
#figure(
image("images/1-writing-app.png", width:
100%),
caption: "Typst 网页版界面",
) <web>

图 1.1 Typst 网页版界面
```

图 1.1 展示了 Typst 网页版的界面。更多有关内容,可以参考附录 A。节 A.2 中介绍了 Typst 的主要开发者。代码中的 <web> 是这一图片的标签,可以在文中通过 @web 来引用。

1.5 表格

在 Typst 中,定义表格的默认方式是 table 函数。但如果需要给表格增加标题,或者在文章中引用表格,则需要将其放置在 figure 中,就像下面这样:

代码		ì	宣染结果	
代码 1.1 默认表格		表 1.1	答辩委员会名单	
	姓名	职称	工作单位	职责
	李四	教授	中国科学技 术大学	主席
	王五	教授	中国科学技 术大学	成员
	赵六	教授	中国科学技 术大学	成员
	钱七	教授	中国科学技 术大学	成员
	孙八	教授	中国科学技 术大学	成员

```
#figure(
 table(
   columns: (auto, auto, auto, auto),
   inset: 10pt,
   align: horizon,
    [*姓名*],[*职称*],[*工作单位*],[*职责
*],
     [李四],[教授],[中国科学技术大学],[主
席],
     [王五],[教授],[中国科学技术大学],[成
员],
     [赵六],[教授],[中国科学技术大学],[成
员],
     [钱七],[教授],[中国科学技术大学],[成
员],
     [孙八],[教授],[中国科学技术大学],[成
员],
 ),
 caption: "答辩委员会名单",
)
```

对应的渲染结果如表 1.1 所示。代码中的 是这一表格的标签,可以在文中通过 @table 来引用。

默认的表格不是特别美观,本模板中提供了 booktab 函数用于生成三线表,表 1.2 是一个示例。代码中的 <booktab> 是这一表格的标签,可以在文中通过 @booktab 来引用。

代码		渲染结果	
#booktab(		表 1.2 booktab 示例	
width: 100%,			
aligns: (left, center, right),	l 左对齐	居中	右对齐
columns: (1fr, 1fr, 1fr),			
caption: [`booktab` 示例],	4	5	6
[左对齐],[居中],[右对齐],	7	8	9
[4], [5], [6],	,	O	
[7], [8], [9],	10		11
[10], [], [11],			
) <booktab></booktab>			

1.6 公式

式(1.1)是一个公式。代码中的 <eq>是这一公式的标签,可以在文中通过 @eq 来引用。

代码	渲染结果
$$E = m c^2 $ < eq >$	$E = mc^2 (1.1)$

式 (1.2)是一个多行公式。

代码	渲染结果
\$ sum_(k=0)^n k &= 1 + + n \ &= (n(n+1)) / 2 \$ <eq2></eq2>	$\sum_{k=0}^{n} k = 1 + \dots + n$ $= \frac{n(n+1)}{2}$ (1.2)

式 (1.3)到式 (1.6)中给出了更多的示例。

代码	渲染结果
\$ frac(a^2, 2) \$ <eq3> \$ vec(1, 2, delim: "[") \$</eq3>	$\frac{a^2}{2} \tag{1.3}$
<pre>\$ mat(1, 2; 3, 4) \$ \$ lim_x = op("lim", limits: #true)_x \$ <eq6></eq6></pre>	$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix} \tag{1.4}$
	$\begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix} \tag{1.5}$
	$\lim_{x} = \lim_{x} \tag{1.6}$

1.7 代码块

像 Markdown 一样,我们可以在文档中插入代码块:

代码	渲染结果
```c	<pre>int main() {</pre>
int main() {	<pre>printf("Hello, world!");</pre>
<pre>printf("Hello, world!");</pre>	return 0;
return 0;	}
}	
***	

如果想要给代码块加上标题,并在文章中引用代码块,可以使用本模板中定义的 codeblock 命令。其中,caption 参数用于指定代码块的标题,outline 参数用于指定代码块显示时是否使用边框。下面给出的代码 1.2 是一个简单的 Python 程序。其中的 <code> 是这一代码块的标签,意味着这一代码块可以在文档中通过 @code 来引用。

代码 1.3 中给出了本模板中定义的 codeblock 命令的实现。

代码 1.3 codeblock 命令的实现

#### 1.8 参考文献

Typst 支持 BibLaTeX 格式的 .bib 文件,同时也新定义了一种基于 YAML 的文献引用格式。要想在文档中引用参考文献,需要在文档中通过调用 bibliography 函数来引用参考文献文件。下面是一个示例:

代码	渲染结果
可以像这样引用参考文献: @wang2010guide 和	可以像这样引用参考文献: [1]和[2]。
@kopka2004guide。	
<pre>#bibliography("ref.bib",</pre>	
style: "ieee"	
)	

注意代码中的 "ref.bib" 也可以是一个数组,比如 ("ref1.bib", "ref2.bib")。

#### 第二章 理论

#### 2.1 理论一

让我们首先回顾一下第一章中的部分公式:

$$\frac{a^2}{2} \tag{2.1}$$

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix} \tag{2.2}$$

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix} \tag{2.3}$$

$$\lim_{x} = \lim_{x} \tag{2.4}$$

#### 2.2 理论二

在节 2.1 中, 我们回顾了第一章中的公式。下面, 我们来推导一些新的公式:

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aeque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? - Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam

illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. His rebus instructus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poetis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se isdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebos ego, inquit, potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem, de quo Lucilius: 'ferreum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. Rudem enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in voluptate aut a voluptate discedere. Nam cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibusque detractis et omnium falsarum opinionum temeritate derepta certissimam se nobis ducem praebeat ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non sinat. Qua praeceptrice in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupiditates enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probabis ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinerent, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum

gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegaturque ea, quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitate aliqua naturam ipsam movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas habet cupiditates, neglegit mortem, de diis inmortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisse. – Torquem detraxit hosti. – Et quidem se texit, ne interiret. – At magnum periculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime perspici potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et attento intuemur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praeclaram beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel.

# 第三章 展望

目前本模板还有一些不足之处,有待进一步完善:

• 参考文献格式,特别是中文参考文献的格式不完全符合学校有关规定。Discord 上的这个对话显示, Typst 有关功能还在开发中。待有关接口对外开放后, 本模板将会进行相应的适配。

# 附录 A 关于 Typst

## A.1 在附录中插入图片和公式等

附录中也支持脚注1。

附录中也可以插入图片,如图 A.1。

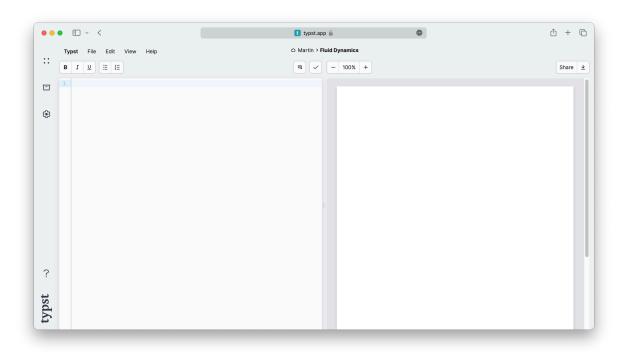


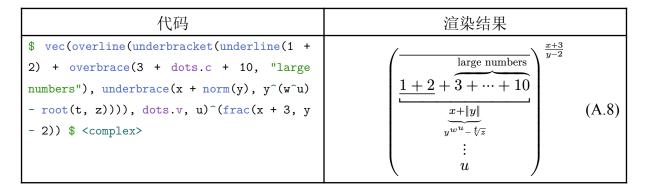
图 A.1 Typst 网页版界面

附录中也可以插入公式,如式(A.1)。

代码	渲染结果	
<pre>\$ S = pi r^2 \$ <appendix-eq> \$ mat(</appendix-eq></pre>	$S = \pi r^2$	(A.1)
1, 2,, 10; 2, 4,, 20; 3, 6,, 30; dots.v, dots.v, dots.down, dots.v; 10, 20,, 100	$\begin{pmatrix} 1 & 2 & \dots & 10 \\ 2 & 4 & \dots & 20 \\ 3 & 6 & \dots & 30 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 10 & 20 & \dots & 100 \end{pmatrix}$	(A.2)
) \$ \$ cal(A) < bb(B) < frak(C) < mono(D) < sans(E)	$\mathcal{A} < \mathbb{B} < \mathfrak{C} < \mathtt{D} < \mathit{E} < \mathit{F}$	(A.3)

<sup>1</sup>这是一个附录中的脚注。

式 (A.8)是一个非常复杂的公式的例子:



附录中也可以插入代码块,如代码 A.1。

代码 A.1 一个简单的 Rust 程序

```
fn main() {
    println!("Hello, world!");
}
```

A.2 Typst 的开发者

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aeque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis,

saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? - Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. His rebus instructus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poetis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se isdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebos ego, inquit, potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem, de quo Lucilius: 'ferreum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. Rudem enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in voluptate aut a voluptate discedere. Nam cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibusque detractis et omnium falsarum opinionum temeritate derepta certissimam se nobis ducem praebeat ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non sinat. Qua praeceptrice in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupiditates enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probabis ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinerent, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegaturque ea, quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitate aliqua naturam ipsam movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas habet cupiditates, neglegit mortem, de diis inmortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisse. – Torquem detraxit hosti. – Et quidem se texit, ne interiret. – At magnum periculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime perspici potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et attento intuemur, tum fit ut aegritudo seguatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praeclaram beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel.

附录 B 关于 PKUTHSS

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aeque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? - Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. His rebus instructus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poetis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se isdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebos ego, inquit, potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel

optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem, de quo Lucilius: 'ferreum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. Rudem enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in voluptate aut a voluptate discedere. Nam cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibusque detractis et omnium falsarum opinionum temeritate derepta certissimam se nobis ducem praebeat ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non sinat. Qua praeceptrice in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupiditates enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probabis ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinerent, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegaturque ea, quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitate aliqua naturam ipsam movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas habet cupiditates, neglegit mortem, de diis inmortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisse. – Torquem detraxit hosti. – Et quidem se texit, ne interiret. – At magnum periculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime perspici potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et attento intuemur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praeclaram beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil

homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel.

参考文献

- [1] 王晓华, 闫其涛, 程智强, 和 张睿, 《科技论文中文摘要写作要点分析》, 编辑学报, 期 S1, 页 53-55, 2010.
- [2] H. Kopka, P. W. Daly, 和 S. Rahtz, *Guide to LATEX*, 卷 4. Addison-Wesley Boston, MA, 2004.

致谢

感谢 Typst 开发者的辛勤付出。 Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aeque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut.